Rocznik Filozoficzny Ignatianum
The Ignatianum Philosophical Yearbook
Vol. 32, No. 2 (2026), s. 167–177
PL ISSN 2300–1402
DOI: 10.35765/rfi.2026.3202.11

Beata Walęciuk-Dejneka
ORCID: 0000-0002-6034-5129
Uniwersytet w Siedlcach

Kultura studencka jako przestrzeń twórcza: współczesne formy ekspresji literackiej studentów Uniwersytetu w Siedlcach

Student Culture as a Creative Space: Contemporary Forms of Literary Expression of Students at the University of Siedlce

Abstrakt

Artykuł analizuje kulturę studencką jako przestrzeń twórczą, ze szczególnym uwzględnieniem współczesnych form ekspresji literackiej studentów Uniwersytetu w Siedlcach. Celem opracowania jest ukazanie, w jaki sposób studenci wykorzystują literaturę – poezję, prozę, dramat oraz formy cyfrowe – do wyrażania własnych doświadczeń, emocji i refleksji nad rzeczywistością. Analizie poddano wybrane przejawy życia literackiego w środowisku akademickim, w tym działalność kół naukowych, konkursów oraz publikacji studenckich. Twórczość studentów ujmowana jest jako proces społeczno-kulturowy, w którym literatura staje się narzędziem komunikacji, samopoznania i budowania wspólnoty. Szczególną uwagę poświęcono roli nowych mediów i intermedialności, które poszerzają tradycyjne granice ekspresji literackiej.

Słowa klucze: kultura studencka, twórczość literacka, ekspresja młodzieży akademickiej, literatura cyfrowa, Uniwersytet w Siedlcach.

Abstract

This article examines student culture as a creative space, with particular emphasis on contemporary forms of literary expression by students of the University of Siedlce. It explores how students use literature—poetry, prose, drama, and digital forms—to articulate their experiences, emotions, and reflections on reality. The study analyses selected manifestations of literary activity within the academic community, including student societies, literary competitions, and student publications. Student writing is approached as a socio-cultural process in which literature functions as a means of communication, self-discovery, and community building. Particular attention is paid to the role of new media and intermediality in extending the traditional boundaries of literary expression.

Keywords: student culture, literary creativity, literary expression of university students, digital literature, University of Siedlce.

Kultura studencka od dawna stanowi istotny, choć często niedoceniany element życia akademickiego. Jest ona przestrzenią, w której młodzi ludzie – u progu dorosłości i samodzielności intelektualnej – poszukują sposobów wyrażenia siebie, swoich przekonań, emocji i doświadczeń. W jej ramach kształtują się postawy twórcze, artystyczne oraz światopoglądowe, które niejednokrotnie stają się zalążkiem późniejszych zjawisk literackich i kulturowych. Termin „kultura studencka" funkcjonuje w polskim dyskursie naukowym od ok. połowy XX wieku (lat 60.) i wiąże się z badaniami socjologicznymi nad środowiskami akademickimi (np. A. Kłoskowska, S. Ossowski, J. Szacki)[1]. W ujęciu szerokim obejmuje on całokształt działań, wartości i symboli charakterystycznych dla społeczności studenckiej, zarówno w wymiarze oficjalnym (instytucjonalnym), jak i nieformalnym (towarzyskim, artystycznym). Kultura ta, jak zauważa w swoich pracach Maria Gołaszewska, pełni funkcję eksperymentalną – umożliwia młodym ludziom testowanie idei, form zachowań i sposobów twórczości, zanim wejdą oni w struktury dorosłego życia zawodowego. Jest również silnie związana z kategorią wspólnotowości. Stanowi środowisko, w którym twórczość ma charakter dialogiczny i interaktywny[2].

1 Antonina Kłoskowska, *Społeczne ramy kultury – monografia socjologiczna* (Warszawa: PWN, 1972); *eadem*, *Socjologia kultury* (Warszawa: PWN, 1983), Jerzy Szacki, *Historia myśli socjologicznej*, cz. 1-2 (Warszawa: PWN, 1983).

2 Maria Gołaszewska, *Kultura estetyczna* (Warszawa: Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne, 1989); *eadem*, *Twórczość a osobowość twórcy*, cz. 1 (Lublin: Towarzystwo Naukowe KUL, 1958).

Nawiązując do koncepcji Michaiła Bachtina[3], można uznać ją za „przestrzeń polifoniczną" – miejsce, w którym spotykają się różne głosy, style i światopoglądy. Wspólne działania – od kół naukowych po grupy literackie, poetyckie – sprzyjają wymianie idei, konfrontacji postaw i rozwijaniu umiejętności komunikacji kulturowej.

Kultura studencka, rozumiana jako zespół praktyk, wartości i form aktywności społeczno-artystycznej środowiska akademickiego, tworzy unikalny mikrokosmos, w którym krzyżują się wpływy edukacji humanistycznej, życia towarzyskiego, zaangażowania społecznego i indywidualnej ekspresji artystycznej. Współczesne badania nad tą kulturą poruszają się w obrębie wielu płaszczyzn. Ciekawym podejściem jest postrzeganie jej jako zjawiska folklorystycznego[4] czy analiza relacji między kulturą akademicką a studencką oraz stosunku obydwu do idei uniwersytetu. O tym ostatnim pisze Andrzej Gielarowski[5]. Inne koncentrują się nie tylko na jej wymiarze socjologicznym czy historycznym, lecz także na jej potencjale twórczym – na tym, jak studenci wykorzystują dostępne im przestrzenie (zarówno fizyczne, jak i symboliczne) do kreowania własnych form mistrzowskiego wyrazu. Warto tu wskazać dla przykładu aktywność krakowskich żaków Uniwersytetu Rolniczego, którą w studium przypadku przedstawia Michał Szanduła[6].

Literatura stanowi tu szczególny obszar aktywności. Pisanie wierszy, prozy, tekstów dramatycznych czy publicystycznych (eseje, reportaże, felietony), wydawanie publikacji studenckich, umieszczanie w Internecie lub prezentowanie podczas różnych spotkań, konkursów[7], olimpiad – to nie tylko sposoby na artystyczną autoekspresję, lecz także forma uczestnictwa w kulturze i kształtowanie tożsamości młodego pokolenia.

---

3 Michał Bachtin, *Problemy poetyki Dostojewskiego* (Warszawa: PIW, 1970); *idem*, *Estetyka twórczości słownej* (Warszawa: PIW, 1986).

4 *Kultura studencka. Z badań folklorystycznych na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika*, red. Violetta Wróblewska (Toruń: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, 2015).

5 Zob. więcej: Andrzej Gielarowski, „Kultura akademicka i kultura studencka a idea uniwersytetu", *Perspektywy Kultury* 4 (2024): 15–30.

6 Michał Szanduła, „Współczesne formy zarządzania kulturą studencką. Studium przypadku Centrum Kultury i Kształcenia Ustawicznego Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie", *Perspektywy Kultury* 4 (2024): 95–111, Michał Szanduła, *Kultura studencka na Uniwersytecie Rolniczym w Krakowie. Historia i współczesność* (Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Rolniczego, 2020).

7 O udziale w konkursach literackich organizowanych na siedleckiej uczelni pisze Jacek Drążkiewicz, zob. Jacek Drążkiewicz, „Charakter kobiecej twórczości wyróżnionej w Ogólnopolskim Konkursie Literackim LIMESU. Przyczynek do badań", *Czasopismo Naukowe Instytutu Studiów Kobiecych* 2 (2024): 205–217 oraz Jacek Drążkiewicz, *LIMES 1974–2024. 45 lat Ogólnopolskiego Konkursu Literackiego w Siedlcach* (w druku).

Celem niniejszego artykułu jest analiza współczesnej kultury studenckiej jako przestrzeni twórczej, ze szczególnym uwzględnieniem form literackiej ekspresji młodzieży akademickiej związanej z siedlecką uczelnią. Siedlce jako ośrodek o bogatej tradycji edukacyjnej i kulturalnej stanowią interesujący przykład lokalnego środowiska uniwersyteckiego, w którym działalność twórcza studentów zyskuje specyficzny, regionalny wymiar. Postaram się także ukazać, w jaki sposób żacy przekształcają instytucjonalną przestrzeń uczelni w miejsce twórczej samorealizacji oraz jak poprzez literaturę wyrażają swoje doświadczenia, emocje i wizję świata.

Przyjęta w poniższych rozważaniach perspektywa literaturoznawcza, filologiczna i hermeneutyczna z elementami kulturoznawczymi pozwala uchwycić zjawisko literackiej aktywności studenckiej jako formy komunikacji, doświadczania świata, wyrażania siebie czy promocji własnego talentu. Artykuł opiera się na źródłach dostępnych w archiwum uczelnianym i bibliotece: literackich publikacjach studenckich, materiałach własnych studentów, czasopismach, relacjach uczestników oraz wybranych tekstach literackich autorstwa studentów.

Życie literackie w środowisku siedleckim

Historia życia literackiego na siedleckiej uczelni ma swoje korzenie w okresie powojennym, w latach 60. i 70. XX wieku, kiedy to rozwijały się lokalne formy aktywności kulturalnej – koła naukowe, kabarety, teatry, kluby studenckie, formacje literackie i grupy poetyckie. Szczególne znaczenie miały inicjatywy podejmowane przez studentów kierunków humanistycznych, np. polonistyki, którzy obok naukowego kształcenia poszukiwali możliwości artystycznej samorealizacji. W latach 70. i 80. XX wieku powstawały w Siedlcach liczne środowiska poetyckie, skupione wokół takich instytucji jak Klub Studencki „PeHa", Siedlecki Ośrodek Działań Kulturalnych, Klub „Limes", Grupa Literacka „Federacja", Grupa Literacka „Katharsis", Grupa Literacka „Mimoza", Grupa Literacka „Witraż", a uczelnia odgrywała rolę zaplecza intelektualnego i organizacyjnego dla wielu z nich[8].

Ważnym elementem tej tradycji – obecnym także współcześnie – było również współdziałanie studentów z lokalnymi twórcami i nauczycielami akademickimi. Wspólne spotkania literackie, wieczory poezji czy

8 Tadeusz Goc, „Działalność literacka studentów Akademii Podlaskiej", w: *XXV Konkurs Literacki: utwory nagrodzone i wyróżnione* (Siedlce: Akademia Podlaska w Siedlcach, 2002): 6–7.

konkursy twórczości studenckiej stanowiły okazję do wymiany doświadczeń i budowania mostów między środowiskiem akademickim a lokalną społecznością. Z czasem, w miarę rozwoju uczelni, działalność ta zaczęła przybierać bardziej zorganizowany i ogólnopolski charakter. Uczelnia wypracowała ponadto liczne formy wspierania działalności literackiej studentów. Były to – ale i są – m.in. koła naukowe, które regularnie organizowały/organizują spotkania autorskie, warsztaty kreatywnego pisania, konkursy recytatorskie i sesje naukowe poświęcone literaturze współczesnej. Warto odnotować również istnienie uczelnianych czasopism studenckich, które stanowiły/stanowią przestrzeń publikacji debiutujących autorów: „Kuryer Uniwersytecki. Czasopismo Studenckie" czy „Głos Studencki". Odgrywały/odgrywają one kluczową rolę w utrwalaniu dorobku literackiego młodzieży akademickiej, dokumentując zarówno jej indywidualne osiągnięcia, jak i nastroje pokoleniowe. Także klub studencki spełniał i spełnia ważną funkcję – to tu żacy prezentowali/prezentują swój dorobek artystyczny na wieczorkach poetyckich, biesiadach literackich, na spotkaniach z poezją czy w ramach klubu literackiego „Przy Lampce". Rozwijają więc swoje zainteresowania, pozostawiając po sobie „coś trwałego", a jednocześnie wyrażając siebie, inspirują, tworzą, kreują życie literackie uczelni i miasta. Nie można pominąć także roli wykładowców i opiekunów naukowych, którzy wspierają młodych twórców nie tylko merytorycznie, lecz także organizacyjnie. Ich obecność w środowisku studenckim wzmacnia prestiż literackich inicjatyw – np. uczestnictwo badaczy w komisjach oceniających, w składach jury czy jako autorów wstępów lub posłowia do wydawanych studenckich tomików, książek. Również wspólne projekty, konferencje, inicjatywy naukowe czy artystyczne budują trwałą sieć relacji, w której twórczość studencka może się rozwijać. Warto tu wspomnieć o internetowej bazie wiedzy: „Zapomniane pisarki polskie – odkrywanie utraconej historii". To portal o znaczeniu naukowym, popularyzacyjnym i edukacyjnym, realizowany w ramach „trzeciej misji" (III kryterium ewaluacji działalności naukowej), promujący sylwetki pisarek oraz ich twórczość literacką, wskazujący nowe drogi w badaniach nad polską tradycją narodową, tworzący podstawy do dalszych, pogłębionych studiów i analiz nad zagadnieniami istotnymi dla polskiego dziedzictwa literackiego, kulturowego i rodzimej polskiej tożsamości. Wykonawcami w projekcie są przede wszystkim młodzi badacze (trzy osoby), doktoranci szkoły doktorskiej w dyscyplinie literaturoznawstwo oraz studenci filologii polskiej[9]. Na

9 Więcej o tym pisałam w artykule: Beata Walęciuk-Dejneka, „«Trzecia misja» w kulturze akademickiej. Internetowa baza wiedzy «Zapomniane pisarki polskie – odkrywanie

uwagę zasługuje też wsparcie w sferze naukowej, w publikowaniu artykułów naukowych, recenzji, zarówno w monografiach wieloautorskich pod redakcją, jak i w lokalnych czasopismach naukowych „Inskrypcje. Półrocznik" czy „Conversatoria Litteraria"[10].

Formy literackiej ekspresji młodzieży akademickiej

Twórczość literacka studentów, choć często efemeryczna, ukazuje bogactwo wrażliwości młodego pokolenia oraz jego zdolność do twórczego przetwarzania doświadczenia studenckiego. W środowisku siedleckiej uczelni obserwować można różnorodne przejawy literackiej ekspresji – od klasycznych form poetyckich i prozatorskich po nowoczesne działania intermedialne, łączące słowo z obrazem, dźwiękiem i przestrzenią cyfrową.

Poezja jako forma samookreślenia

Poezja jest współcześnie najczęściej wybieraną przez studentów formą literackiego wyrazu. Jej popularność wynika z dostępności i indywidualnego charakteru – jest gatunkiem, który pozwala na szybkie i emocjonalne reagowanie na rzeczywistość. W twórczości siedleckich studentów poezja pełni funkcję autoterapeutyczną i refleksyjną: pozwala na wyrażenie przeżyć egzystencjalnych, rozterek związanych z dorosłością, edukacją, miłością, a także sytuacją społeczną i ekonomiczną młodych ludzi. Częstymi motywami są codzienność, relacje z rówieśnikami, egzaminy, oczekiwania wobec przyszłości. W wielu tekstach pojawia się

utraconej historii»: znaczenie naukowe, popularyzacyjne i edukacyjne", *Perspektywy Kultury* 4 (2024): 163–174.

10 Zob. np. Karolina Byszewska, „Literackie aspekty kary śmierci na przykładzie wybranych utworów prozatorskich E.A. Poego", w: *Literatura i prawo – związki i relacje*, red. Beata Walęciuk-Dejneka (Siedlce: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu w Siedlcach, 2023): 37–60; Karolina Byszewska, „Literacki wizerunek mordercy i ofiary w opowiadaniu Mariusza Wojteczka «Tam, gdzie rosną dzikie róże» oraz utworze Nicka Cave'a «Where the wild roses grow»", w: *Literatura i prawo – charakterystyka zagadnienia*, red. Beata Walęciuk-Dejneka (Siedlce: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu w Siedlcach, 2025): 38–54; Wiktoria Świętuchowska, „«Na Muszce» – motyw gwałtu w noweli «Krew» Mieczysława Srokowskiego", w: *Literatura i prawo – związki i relacje*, red. Beata Walęciuk-Dejneka (Siedlce: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu w Siedlcach, 2023), 91–112, Wiktoria Świętuchowska, „«I ślubuję Ci nienawiść, rozpacz oraz ból» – przemoc w małżeństwie w powieści Mieczysława Srokowskiego «Ich tajemnica»", *Conversatoria Litteraria* 18 (2024): 84–108.

ironiczny ton, dystans wobec świata i siebie, a także wrażliwość na detale życia miejskiego. Studenci chętnie sięgają po formy krótkie, nierzadko eksperymentalne, wykorzystujące rytm wolny, kolaż językowy i cytaty z popkultury. Poezja ta mimo swojej fragmentaryczności stanowi ważne świadectwo pokoleniowej wrażliwości[11].

Proza i narracje codzienności

Drugim istotnym obszarem literackiej aktywności jest proza studencka, publikowana głównie w formie krótkich opowiadań, miniatur narracyjnych lub fragmentów powieści zamieszczanych w mediach społecznościowych. Utwory te często oscylują wokół tematów egzystencjalnych, ukazując moment przejścia między młodością a dorosłością. Pojawiają się w nich motywy poszukiwania sensu, niepewności, samotności i tożsamości. Studenccy prozaicy chętnie posługują się językiem potocznym i ironicznym, co nadaje ich tekstom autentyczności. Obok realizmu codzienności pojawiają się także wątki fantastyczne i metaforyczne – forma służy tu eksploracji różnych sposobów narracji o świecie i sobie samym. Warto podkreślić, że część tych utworów powstaje w ramach warsztatów literackich, spotkań, organizowanych przez uczelnię lub lokalne instytucje kultury (np. Instytut Kultury Regionalnej i Badań Literackich im. Franciszka Karpińskiego. Stowarzyszenie), co potwierdza, iż literatura staje się narzędziem dialogu edukacyjnego i społecznego[12].

11 Warto tu wskazać dla przykładu serię Biblioteka Młodej Poezji – dotychczas ukazały się: Piotr Nowosielski, *Oczami mimozy* (Siedlce: Laboratorium Literatury IKRiBL, 2024) oraz Patrycja Szymkowiak, *Fale i promienie* (Siedlce: Laboratorium Literatury IKRiBL, 2025); serię Siedlecka Biblioteka Literatury – ukazał się tom Julii Kostuch, *In principio erat verbum* (Siedlce: Laboratorium Literatury IKRiBL, 2024).

12 Warto przywołać: tom *Pięć opowiadań* Natalii Jankowskiej, Karoliny Byszewskiej, Kingi Kaczyńskiej, Julii Magdziak, Stacha Szwejkowskiego (Siedlce: Laboratorium Literatury IKRiBL, 2023), dramat Julii Gontarz, *Do zakopania jeden krok* Julia Gontarz (Siedlce: Laboratorium Literatury IKRiBL, 2024) czy zbiór opowiadań młodej generacji prozaików: *Pandemonium świąteczne* (Siedlce: Laboratorium Literatury IKRiBL, 2023); publikowane są też prace translatorskie, np. *Opowiadania od Ameryki do Rosji: wybrane dzieła wybitnych pisarzy przełomu XIX i XX wieku*, red. Kristina Vorontsova (Siedlce: Laboratorium Literatury IKRiBL, 2021).

Blogi, media społecznościowe i twórczość cyfrowa

Współczesne pokolenie studentów funkcjonuje w rzeczywistości cyfrowej, co znacząco wpływa na formy literackiej ekspresji. Blogi, profile poetyckie na Instagramie, krótkie fragmenty prozy publikowane na Facebooku czy TikToku stają się nowymi przestrzeniami literackiego uczestnictwa. W tych środowiskach tradycyjne pojęcie autora ulega przekształceniu – twórca nie tylko pisze, ale także jest kreatorem własnego wizerunku, tworząc interaktywną relację z czytelnikiem. Tego typu działalność można traktować jako współczesną formę kultury studenckiej – otwartej, zdecentralizowanej i hybrydowej. Twórczość w sieci często ma charakter dialogiczny: studenci komentują nawzajem swoje teksty, tworzą wspólne projekty, publikują wizualne interpretacje poezji. Zjawisko to potwierdza, że literatura staje się formą społecznego działania, a nie tylko indywidualnego wyrazu.

Konkursy, spotkania i wspólnoty twórcze

Istotnym aspektem życia literackiego w Siedlcach są liczne wydarzenia promujące młodą twórczość: konkursy poetyckie[13], przeglądy piosenki literackiej czy spotkania z autorami[14]. Wydarzenia te nie tylko stymulują aktywność twórczą, lecz także budują więź wspólnotową i podtrzymują tradycję akademickiego życia artystycznego. Dla wielu uczestników stanowią one pierwszy krok ku większej działalności literackiej – publikacji, współpracy z wydawnictwami czy udziałowi w ogólnopolskich inicjatywach artystycznych. W tym sensie siedlecka uczelnia pełni funkcję inkubatora talentów, a kultura studencka staje się przestrzenią formowania nowych środowisk literackich.

Twórczość literacka siedleckich studentów stanowi zjawisko o złożonej strukturze – łączące tradycję z nowoczesnością, prywatność z uczestnictwem społecznym, słowo drukowane z cyfrowym obrazem. W tym sensie jest ona nie tylko przejawem artystycznych ambicji młodzieży akademickiej, ale także symptomem przemian kultury współczesnej,

13 Np. przywoływany wcześniej Ogólnopolski Konkurs Literacki LIMESU, o czym też pisze Jacek Drążkiewicz, *LIMES 1974–2024. 45 lat Ogólnopolskiego Konkursu Literackiego w Siedlcach* (w druku).

14 Np. spotkanie z autorem tomiku poetyckiego Piotrem Nowosielskim, studentem filologii polskiej, odbyło się 10 grudnia 2024 w Uczelnianym Ośrodku Kultury (można to prześledzić na profilu facebookowym Instytutu Językoznawstwa i Literaturoznawstwa Uniwersytetu w Siedlcach).

w której granice między twórcą a odbiorcą, literaturą a życiem, ulegają ciągłemu przesunięciu.

Analiza literackiej aktywności studentów siedleckiej uczelni pozwala wyciągnąć kilka istotnych wniosków, dotyczących charakteru współczesnej kultury studenckiej oraz roli literatury jako formy ekspresji młodzieży akademickiej. Po pierwsze, kultura studencka jawi się jako mikroświat twórczy, w którym studenci kształtują własną tożsamość, poszukują języka dla swoich doświadczeń i eksplorują granice artystycznej wyobraźni. Po drugie, twórczość literacka studentów siedleckiej uczelni jest wieloformowa i zróżnicowana – obejmuje zarówno tradycyjne gatunki literackie (poezję, prozę), jak i nowoczesne formy cyfrowe (blogi, media społecznościowe, publikacje multimedialne). Obserwuje się przy tym silną interakcję między wymiarem indywidualnym a wspólnotowym: literatura funkcjonuje nie tylko jako osobisty akt twórczy, lecz także jako narzędzie dialogu społecznego i integracji środowiska akademickiego.

Po trzecie, twórczość ta wskazuje również na specyfikę lokalną. Literatura studencka odzwierciedla codzienność akademicką, poczucie przejściowości, niepewności, a także aspiracje intelektualne i artystyczne młodego pokolenia. Wreszcie, siedlecka uczelnia, poprzez działalność kół naukowych, czasopism studenckich, warsztatów i wydarzeń literackich, pełni funkcję inkubatora talentów i przestrzeni społeczno-kulturowej, w której twórczość literacka może się rozwijać w sposób zarówno zorganizowany, jak i spontaniczny.

Literacka działalność studentów siedleckiej uczelni stanowi przykład, jakich wiele, w jaki sposób kultura studencka może być przestrzenią twórczą – miejscem, w którym spotykają się edukacja, sztuka, wspólnota i indywidualizm, a życie literackie żaków nie jest fenomenem marginalnym, lecz integralnym elementem kultury akademickiej, którego znaczenie wykracza poza granice uczelni i regionu. W kontekście badań literaturoznawczych i kulturoznawczych studia nad twórczością młodych ludzi dostarczają cennych wglądów w procesy kształtowania współczesnej tożsamości kulturowej, dynamikę środowisk akademickich oraz ewolucję form ekspresji literackiej w dobie cyfryzacji i globalizacji.

Bibliografia

Źródła

Głos Studencki (Siedlce: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu w Siedlcach, 2024), 1.

Głos Studencki (Siedlce: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu w Siedlcach, 2025), 2.
Gontarz Julia, *Do zakopania jeden krok* (Siedlce: Laboratorium Literatury IKRiBL, 2024).
Jankowska Natalia, Byszewska Karolina, Kaczyńska Kinga, Magdziak Julia, Szwejkowski Stach, *Pięć opowiadań* (Siedlce: Laboratorium Literatury IKRiBL, 2023).
Kostuch Julia, *In principio erat verbum* (Siedlce: Laboratorium Literatury IKRiBL, 2024).
Nowosielski Piotr, *Oczami mimozy* (Siedlce: Laboratorium Literatury IKRiBL, 2024).
Opowiadania od Ameryki do Rosji: wybrane dzieła wybitnych pisarzy przełomu XIX i XX wieku, red. Kristina Vorontsova (Siedlce: Laboratorium Literatury IKRiBL, 2021).
Pandemonium świąteczne (Siedlce: Laboratorium Literatury IKRiBL, 2023).
Szymkowiak Patrycja, *Fale i promienie* (Siedlce: Laboratorium Literatury IKRiBL, 2025).
36 Konkurs Literacki LIMESU: utwory nagrodzone i wyróżnione (Siedlce: Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach, 2013).
37 Konkurs Literacki LIMESU: utwory nagrodzone i wyróżnione (Siedlce: Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach, 2014).
„Zeszyt Literacki": *Grupa Literacka „Federacja"* (Siedlce: Wyższa Szkoła Rolniczo-Pedagogiczna w Siedlcach, 1986).

Książki i monografie

Bachtin Michał, *Estetyka twórczości słownej* (Warszawa: PIW, 1986).
Bachtin Michał, *Problemy poetyki Dostojewskiego* (Warszawa: PIW, 1970).
Gołaszewska Maria, *Kultura estetyczna* (Warszawa: Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne, 1989).
Gołaszewska Maria, *Twórczość a osobowość twórcy*, cz. 1 (Lublin: Towarzystwo Naukowe KUL, 1958).
Kłoskowska Antonina, *Społeczne ramy kultury – monografia socjologiczna* (Warszawa: PWN, 1972).
Kłoskowska Antonina, *Socjologia kultury* (Warszawa: PWN, 1983).
Kultura studencka. Z badań folklorystycznych na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika, red. Violetta Wróblewska (Toruń: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, 2015).
Szacki Jerzy, *Historia myśli socjologicznej*, cz. 1-2 (Warszawa: PWN, 1983).
Szanduła Michał, *Kultura studencka na Uniwersytecie Rolniczym w Krakowie. Historia i współczesność* (Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Rolniczego, 2020).

Rozdziały w monografiach

Byszewska Karolina, „Literackie aspekty kary śmierci na przykładzie wybranych utworów prozatorskich E.A. Poego", w: *Literatura i prawo – związki i relacje*, red. Beata Walęciuk-Dejneka (Siedlce: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu w Siedlcach, 2023), 37–60.

Byszewska Karolina, „Literacki wizerunek mordercy i ofiary w opowiadaniu Mariusza Wojteczka «Tam, gdzie rosną dzikie róże» oraz utworze Nicka Cave'a «Where the wild roses grow»", w: *Literatura i prawo – charakterystyka zagadnienia*, red. Beata Walęciuk-Dejneka (Siedlce: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu w Siedlcach, 2025), 38–54.

Drążkiewicz Jacek, „Udział pisarek w konkursach literackich Warszawy XIX/XX wieku jako forma walki o prawa do aktywnego uczestnictwa w kulturze (wybrane przykłady)", w: *Literatura i prawo – charakterystyka zagadnienia,* red. Beata Walęciuk-Dejneka (Siedlce: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu w Siedlcach, 2025), 280–294.

Goc Tadeusz, „Działalność literacka studentów Akademii Podlaskiej", w: *XXV Konkurs Literacki: utwory nagrodzone i wyróżnione* (Siedlce: Akademia Podlaska w Siedlcach, 2002), 5–7.

Świętuchowska Wiktoria, „«Na Muszce» – motyw gwałtu w noweli «Krew» Mieczysława Srokowskiego", w: *Literatura i prawo – związki i relacje*, red. Beata Walęciuk-Dejneka (Siedlce: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu w Siedlcach, 2023), 91–112.

Czasopisma

Drążkiewicz Jacek, „Charakter kobiecej twórczości wyróżnionej w Ogólnopolskim Konkursie Literackim LIMESU. Przyczynek do badań", *Czasopismo Naukowe Instytutu Studiów Kobiecych* 2 (2024): 205–217.

Gielarowski Andrzej, „Kultura akademicka i kultura studencka a idea uniwersytetu", *Perspektywy Kultury* 4 (2024): 15–30.

Szanduła Michał, „Współczesne formy zarządzania kulturą studencką. Studium przypadku Centrum Kultury i Kształcenia Ustawicznego Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie", *Perspektywy Kultury* 4 (2024): 95–111.

Świętuchowska Wiktoria, „«I ślubuję Ci nienawiść, rozpacz oraz ból» – przemoc w małżeństwie w powieści Mieczysława Srokowskiego «Ich tajemnica»", *Conversatoria Litteraria* 18 (2024): 84–108.

Walęciuk-Dejneka Beata, „«Trzecia misja» w kulturze akademickiej. Internetowa baza wiedzy «Zapomniane pisarki polskie – odkrywanie utraconej historii»: znaczenie naukowe, popularyzacyjne i edukacyjne", *Perspektywy Kultury* 4 (2024): 163–174.